

DE LEDEN BESLISSEN

Vrije Evangelische Gemeente Heerde

WAT IS DE ACHTERGROND VAN DIT PRINCIPE

Kerkleden hadden eeuwenlang weinig invloed op het reilen en zeilen van de kerk. Ambtsdragers (dominees, ouderlingen, diakenen)beriepen zich in hun macht en gezag op God en wie zou daar iets tegen in willen of kunnen brengen?

De Franse revolutie had in Europa heel wat heilige huisjes omver gehaald. Dat raakte ook de kerk.

Enerzijds stimuleerde dat de mondigheid van de mens. Anderzijds bracht het de mensen terug bij de schrift. Was niet het basisambt het **algemeen priesterschap van de gelovigen**.

Hadden al die gelovigen dan niet allemaal evenveel te beslissen?

Paste de kerkelijke structuur van vóór de Franse revolutie nog wel op de kerk van ná die tijd?

Overall was er de drang naar vrijheid, naar medezeggenschap en medeverantwoordelijkheid.

Er werden kritische vragen gesteld bij geldende regels en de dominee en de pastoor moesten zich verantwoorden voor wat ze in de kerk zeiden.

De mensen wilden zelf beslissen.

DE KERKELIJKE SITUATIE IN DE 19^E EEUW

De reformatorische kerk kraakte in de 19^e eeuw in al haar voegen. In 1834 en 1886 zouden er groepen uittreden en een eigen kerk vormen. De RK kerk formuleerde tijdens het Eerste Vaticaans concilie in 1870 het dogma van de onfeilbaarheid van de paus:

Wanneer de Bisschop van Rome met het hoogste leergezag (*ex cathedra*) spreekt....dan bezit hij op grond van de goddelijke bijstand, die hem in de *heilige Petrus* is beloofd, die onfeilbaarheid.....
Deze definitieve beslissingen van de Bisschop van Rome zijn daarom uit zichzelf en niet op grond van de toestemming der Kerk onveranderlijk.

Paus Leo XIII

Dit kerkelijk klimaat werkte er aan mee, dat de beweging van Vrije kerken, met sterke nadruk op persoonlijk geloof en verantwoordelijkheid van de individuele leden, ook in ons land voet aan wal zette.

Naast de kerk waar de Paus de baas was (RK) en de kerk waar de ambtsdragers de dienst uitmaakten (Refo)

kwam er een derde stroming: een kerk waar de leden (vergadering= congregatie) beslissen: **congregationalisten** genoemd.

DE MEERDERHEID BESLIST?

De rol van de ledenvergadering is groot. Het belang om deze bij te wonen ook. Want..... de meerderheid beslist.

Dat lijkt logisch en zo is het ook geregeld. En toch schuilt hierin een groot gevaar. Er zijn voorbeelden uit de geschiedenis waarin meerderheden beslissingen namen, die achteraf gezien lang niet altijd de beste waren. Roept de schrift zelf niet op **'om de meerderheid in het kwade niet te volgen'** (Ex. 23,2 NBG).

Een kleine groep christenen verzette zich in de jaren '30 in Duitsland tegen de politieke richting die van de meerderheid van de kerkleden steun kreeg.

De Duitse monnik Maarten Luther weigerde z'n kritiek op de kerk(leiding) in te trekken, ook al vroeg het hoogste gezag (de Paus) dat van hem en ook al was de meerderheid het niet met Luther eens. 'hier sta ik, ik kan niet anders', was zijn reactie en samen met anderen werd hij volgelvrij verklaard en kwam hij buiten de kerk te staan.

Met een beslissende meerderheid ben je er niet.

DEMOCRATIE OF CHRISTOCRATIE?

De vrije kerken stapten niet in de valkuil om individuele mensen of groepen mensen macht toe te kennen. Dat zou de situatie van daarvoor enkel maar bevestigen.

Bekeerde mensen streven niet naar macht en willen anderen niet hun mening opdringen, ze vragen 'Heer, wat wilt U dat ik doe?' en hebben geen ander verlangen dan de heerschappij van Christus te zien toenemen.

Daar waar Jezus het te zeggen krijgt in levens van mensen, daar wordt zijn wil gedaan.

Een ledenvergadering volgt daarom niet de hardste roeper, maar toetst datgene wat gezegd wordt aan de woorden van de Heer, dat is: aan de Schriften, want die zijn het die van Hem getuigen.

Al vaker hebben meerderheden op kerkelijke vergaderingen onverstandige besluiten genomen.

't Valt blijkbaar moeilijk om dat toe te geven.

De moderne kerkgeschiedenis laat ons daar pijnlijke voorbeelden van zien.

DE GEVAREN

'inspraak zonder inzicht geeft uitspraak zonder uitzicht'

Een waar woord!

Wie meepraat, zonder zich verdiept te hebben, zou wijzer moeten zijn en kon misschien beter zwijgen. Ook is het gevaarlijk om iemand anders' stemgedrag te volgen. Zijn we er zeker van, dat die ander wel goed weet wat hij zegt/kiest? Het moet ons niet afschrikken om ledenvergaderingen te bezoeken. Integendeel, het onderstreept onze verantwoordelijkheid om ons op de inhoud te bezinnen en van daaruit volwaardig aan het gesprek en de besluitvorming deel te nemen.

Sta er voor open, dat de Heer van de gemeente onder leiding van de Heilige Geest, ons doormiddel van iemand anders op andere gedachten wil brengen.

Daarom vragen we op onze vergaderingen om de leiding van de Heilige Geest.

